

nogen af disse to Veje er farbar. Endvidere pegede det ærede Medlem paa en stærk Importregulering. Jeg siger en stærk Importregulering, fordi jeg havde Følelsen af, at det ærede Medlem vilde strække sig betydeligt længere end til de to allerede nævnte Industrier. I denne Forbindelse vil jeg gerne spørge Ordføreren for det radikale Venstre (Rode), som, saa vidt jeg forstod, var enig med det ærede Medlem Hr. Stauning i hvert Fald baade med Hensyn til Militærudgifterne og den forøgede Formuebeskatning, hvorvidt det radikale Venstre ogsaa er enig i at gaa til en forøget Importregulering. Det kan have sin Betydning at være klar over, hvordan de enkelte Partier staar i denne Sag, og jeg vilde derfor sætte megen Pris paa at faa et klart Svar paa, hvordan det radikale Parti i Virkeligheden staar overfor den. Det konservative Folkepartis Ordfører (Pürschel) forstod jeg saadan, at udover den Enighed, som han gav Udtryk for med Hensyn til Konjunkturtillæget, vilde det ærede Medlem gaa en anden Vej end den, der blev anvist fra de andre Partiers Side. Det syntes, som om han i hvert Fald var enig med Socialdemokraterne i Kravet om en yderliggaaende Importregulering, som kunde erstattes med en stærk Toldbeskyttelse. Endvidere mente det ærede Medlem, at man kunde forøge Indtægterne med en høj indirekte Beskatning. Det er vist omtrent, hvad man fra den Side mente.

Man vil altsaa se, at Vanskelighederne for overhovedet at skabe Balance er meget store, og de bliver ikke mindre derved, at Kritikken øves fra to Sider, som staar i ikke ringe Modstrid med hinanden. Der bliver maaske derfor ingen anden Vej at gaa end at lade Vælgerne skille Trætten.

Regeringen har nu fremlagt sine Forslag til Forhandling med alle Partier, og for mig staar det saaledes, at vi finansielt set befinder os i en yderst vanskelig Situation. Det er egentlig ikke Valgrummel og Valgtummel, vi trænger til, men i høj Grad sagligt Arbejde for at skaffe Orden i Statens Finanser. Jeg har tidligere haft Lejlighed til at opfordre alle Partier til at føle det Ansvar, ethvert Medlem har overfor de alvorlige Spørgsmaal, vi staar overfor. Men Vanskelighederne kan blive saa store, at de ikke kan overvindes, og saa ser jeg ingen

anden Udvej, end at saa maa det være Vælgerne, der har Ordet. Jeg vil gerne i denne Forbindelse sige til det ærede Medlem Hr. Rode, som altsaa syntes at skulle have en Smutvej, at naar det ærede Medlem mente, at der intet Valg behøvedes, fordi Statsministeren og en anden Minister gik, saa tager det ærede Medlem fuldkommen fejl. Det er slet ikke om Personerne, der her er Strid, men om selve Sagen. Det er den, der er det afgørende, og det ærede Medlem kan være ganske forvisset om, at Regeringen og Partiet staar fuldkommen enige i den Politik, som har været ført, og som agtes ført i den kommende Tid. Der vil ikke blive Tale om, at det ærede Medlem kan udskyde en eller to Ministre, som det maatte passe det ærede Medlem. Det er ikke paa Personer, vi fører Politik, men paa Sagerne.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel sagde to Ting, som efter min Mening var rigtige. Han sagde, at det bedste Middel til at skaffe Balance var, om Erhvervslivet kom i Gang og kunde trives. Det er fuldkommen rigtigt. Jeg mener ogsaa allerede at have gjort Rede for, at Regeringen ikke alene har haft sin Opmærksomhed henvendt derpaa, men ogsaa har ydet virkelig Støtte til Erhvervene, naturligvis dog kun paa en saadan Maade, at det ikke blev til Skade for andre Erhverv, idet der tillige er taget Sigte paa at skabe Arbejde for den arbejdende Befolkning. Dernæst sagde det ærede Medlem med Hensyn til Samarbejdet mellem Venstre og de Konservative, at de vedtagne Dagsordener maatte være Grundlaget for Samarbejdet. Ja, selvfølgelig, de Dagsordener, vi har stemt for, skal vi vide at staa ved. Men disse Dagsordener indeholder intet om det, som her er kommet frem, hverken at vi skal gaa til en stærk Importregulering eller til en høj Toldbeskyttelse eller høje indirekte Skatter. Det er i høj Grad storpolitiske Spørgsmaal. Nej, Dagsordenernes Indhold var dette, at der skulde føres en Politik, der tog ligeligt Hensyn til samtlige Erhverv her i Landet, ikke skadede nogle Erhverv til Fordel for andre Erhverv og ej heller skabte Vanskeligheder udadtil. Det er Dagsordenernes Indhold, og paa dette Grundlag maa Samarbejdet fortsættes; men den Linie, som Venstre har optrukket i sin Politik, maa